

Nagovor predsednika Državnega sveta Alojza Kovšce na 40 let GEOSS in 30 let Republike Slovenije

Vače, 13. junij 2021

Spoštovani gospe in gospodje;

cenjeni predsednik Društva GEOSS gospod Lovro Lah;

cenjeni vodja projekta GEOSS gospod Jože Dernovšek;

cenjena zastopnica in varuhinja poslanstva GEOSS gospa Anka Kolenc;

spoštovani kolega državni svetnik in župan Franci Rokavec;

spoštovani ostali visoki gostje in udeleženci ...

Biti na tem Sloveniji tako svetem kraju, v njenem osrčju, obdan s toplino in iskrenim ter prizadevnim domoljubjem tukaj zbranih, je velika čast in odgovornost. Torej - v veliko čast in veselje mi je, da vas lahko nagovorim kot predsednik Državnega sveta, drugega doma slovenskega parlamenta, na jubilejnem praznovanju. Pa tudi v velik ponos in odgovornost, saj sta jubileja, 40. obletnica Društva GEOSS in 30. obletnica Republike Slovenije, med seboj prepletena v dolgo in čvrsto kito neponovljivih zgodovinskih okoliščin, ki se je zarasla v temeljne vrednote slovenske državotvornosti in samobitnosti.

Vedno sem vesel, ko me povabite sem v Vače, na številne prireditve in dogodke, ki dajejo naši osrednji in najbolj osrediščeni geostrateški točki dušo in trajen pomen. V Sloveniji deluje na tisoče društev in njihovih zvez, pa vendar ni nobena takšna, kot je vaša. Društvo GEOSS je društvo posebnega pomena in izjemnih ljudi, ljudi, ki ste bili vsaj desetletje pred zgodovino. Društvo mnogih imen je v svojem poslanstvu ostalo isto, kot pred 40-imi leti, zavezano večstoletnim prizadevanjem za obstoj slovenske države v trmasti želji, da korenine slovenstva, ki segajo globoko v plasti zgodovine poženejo čvrsto, stabilno in zdravo drevo slovenstva, ki bo kljub pestri razvejanosti sposobno kljubovati viharjem prihodnosti.

Vse od leta 1981 ste gradili svojo zgodbo na Sloveniji in njenih državljanih, krepili duh povezovalnosti z vedrino in sproščenostjo, s tem pa dokazali, da ste odličen varuh vseh simboličnih vsebin središčne točke Slovenije. Ohranjate dolgoživost nacionalnih simbolov, ohranjate kulturno in naravno dediščino, a kar je najpomembnejše, ohranjate vitalno srčno energijo naše mlade in prelepe države Slovenije, ki letos praznuje svoj 30. rojstni dan. Vsi obiskovalci, ki obiščemo oz. obiskujemo ta kraj, se zavedamo, da ima skoraj pravljичno moč, kjer se plemenite sile sprejemanja, sočutja in ljubezni, kot jim pravijo v Društvu, zoperstavijo tem temnim silam, ki rojijo po svetu in povzročajo strah, nestrpnost, jezo in nasilje med narodi, državami in med ljudmi. Ne samo Slovenci, tudi narodi Evrope in narodi vsega sveta so tukaj povezani v skupnih koreninah kot eno, a raznoliko bistvo. In če je Državni svet drugi dom parlamenta ter prvi dom civilne družbe, potem je GEOSS plemenita platforma, ki krepí

podobne družbene vezi že štiri desetletja na svoji regionalni ravni. In za to svoje nesebično delovanje si zaslužite velik poklon.

Pravijo, da slovenska zastava ne vihra tako ponosno in zanosno nikjer drugje, kot tukaj. Tudi sam se tega zavedam iz preteklih izkušenj, ko ji niti nevihte in močan veter nista mogla do živega. In takšna je tudi naša letošnja slavljenka – Republika Slovenija.

Viharno obdobje slovenskega osamosvajanja je prineslo toliko dobrih stvari, da bi se morali Slovenke in Slovenci ter vsi prebivalci Slovenije vsa ta dolga leta počutiti kot bratje in sestre, ki spoštujemo medsebojne razlike in si priznavamo svoje enkratnosti ter mnogoštevilne talente. Pa vendar se zdi, da je to že zdavnaj pozabljena zgodba, da smo v svojih zahtevah do države in sodržavljanov neiskreni, da smo oblastiteljni in neprilagojeni in da se ne zavedamo cene miru in gospodarsko – socialne stabilnosti, ki smo jo dosegli povezani in enotni v naših prvih rosnih letih postavljanja državnih temeljev. Država ni podarjena vsakomur, tudi nam ni bila. Morali smo si jo izboriti, kot radi rečemo, z orožjem in peresom. Mogoče je prav danes čas, da to močneje ozavestimo. Dejstvo je, da se Slovenci svoje identitete oklepamo trdneje kot kateri koli drug narod na svetu, saj smo brez državotvornosti pod nenehnim jarmom tujih gospodarjev na naših tleh preživeli tisočletja.

Smo narod pesnikov? Smo. Smo narod borcev in pravičnikov? Smo. Smo narod velikanov in orjakov? Smo. Smo ponosen narod, ki klati odličja s skoraj nedosegljivih vrhov, pa naj gre za šport, kulturo ali znanost. Kdor se sramuje svojih korenin in jih banalizira, ta ne more svetu podariti nič dobrega in presežnega. Grb, zastava, himna – to niso zgolj znaki, ki bi nas označevali kot skupnost, so simboli, ki nosijo globok pomen daleč naprej v prihodnost, med generacije še nerojenih otrok, naših bodočih prvakov in šampionov, ki bodo nekega novega dne ponesli slavo in hvalo Slovenije na vse konce sveta. In tukaj, v srcu Slovenije, je njihov hram.

Spoštovani,

naključje je hotelo, da bomo svoj trideseti jubilej praznovali v času čisto nove, drugačne in dolgotrajne krize. Krize, ki jo bojujemo vsi narodi sveta kot eno. V bitki za življenje dnevno izgubljammo svoje soborce. Novi koronavirus nam kaže zobe, nas klofuta in preizkuša v kategoriji človečnosti, strpnosti in solidarnosti. In vse kaže, da bomo podlegli njegovemu rušilnemu vplivu, saj smo od vsega precej načeti, utrujeni, izčrpani in nezadovoljni. Kot narod smo razklani, kot država smo mačehovski, kot družba pa nezaupljivi in pretirano kritični drug do drugega. In to ni dobra popotnica za leto, ki naj bi bilo leto praznovanja in ponosa. Kot predsednik Državnega sveta in kot politik se zavedam, da je prav naša dolžnost, da kot pravi voditelji skupaj poiščemo poti in rešitve, da se iz te trdovratne korona krize vzpnemo kot zmagovalci. Četudi smo politični nasprotniki, nismo sovražniki, saj nam je vsem skupna skrb za ljudi, naše okolje in ugled. In edino to nekaj res šteje. Če kdaj, potem je prav danes čas za spravo. Na pristen stisk roke, bomo morali še malce počakati, kar pa ne pomeni, da se v

svojih ravnanjih in besedah tega spoštovanja in dostojanstva ne da pokazati. Čas je, da se politiki tega naučimo od ljudi, od njihove srčne in nesebične energije, ki smo jo vselej deležni v trenutkih nesreče in žalosti. In takrat se zavemo, da je ne glede na črne oblake lepo živeti v Sloveniji, med prijaznimi, odprtimi in gostoljubnimi ljudmi. Kot je zapisala osnovnošolka Ema iz Kidričevega, *naša domovina je preživela že veliko lepih in slabih trenutkov, ki so pustili posledice – eni lepe in vesele, drugi slabe in boleče. Ampak zdaj se trudimo, da bi zbrisali vse slabo, in ti povrnili, draga Slovenija, vso tvojo lepoto, ki si jo izgubila.*

Imejmo radi svojo državo Slovenijo, bodimo ponosni na svoje korenine ter se veselimo skupnih novih zmag, ki prihajajo, že jutri.

Hvala za pozornost.